

Camins que obrin preguntes

El camí de baixada cap a Massarrojos es revela com una oportunitat rica de trobada amb l'entorn per als infants de dos anys. Un recorregut que es transforma en experiència quan el temps s'alenteix i el cos es disposa a sentir. Amb la **curiositat** que els habita, els infants fan parades espontànies. Els seus ulls observen amb atenció, les mans exploren textures, les mirades es creuen i es comparteixen descobriments. Les parets de pedra esdevenen escenaris plens de possibilitats: relleus, forats, racons que conviden a imaginar.

— Què hi haurà dins?

— Hi viu algú?

El camí s'ompli també de flors que es toquen, s'oloren, es bufen. Els dents de lleó volen i, amb ells, les hipòtesis, els gestos compartits, les primeres narratives que es construeixen en col·lectiu.

Els adults acompanyem des de l'escolta i la presència, acollint paraules, silencis i mirades. Ens deixem sorprendre per allò que emergeix, entenent el camí no sols com un trajecte, sinó com un espai viu d'aprenentatge, relació i descobriment.

A mesura que avancem, apareixen nous descobriments: petxines de caragol buides als camps. Els infants les observen amb deteniment, les toquen, les comparen... On està el caragol? Per què la closca està buida? Aquestes troballes obrin noves preguntes i amplien la mirada cap als processos de la vida i del pas del temps en la natura.

Així, entre descobriments i trobades, el camí ens condueix fins al CEIP José Senent, convertint el trajecte en una experiència plena de significat.

